

AKRID

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

nr. 3 1977 PRIS: Kr 3

**AKP(m-l)-delegasjon tilbake
fra Kina!**

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM

Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

Postgiro: 20 60 68.

Abonnementspris kr 30 pr. år.

RØDE GARDE kommer ut med 9 - 10 nr. pr. år.

Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

Snu ryggen til partitoga — Gå i klassekamptoga 1. mai!

1. mai må du få med deg alle kameratar, vennar og kjenningar i klassekamptoga rundt omkring i landet. For ein progressiv finnes det ikkje eit einaste haldbart argument for å gå korkje i DNA tog eller SV tog. Både SV toga og DNA toga er partitog. Det betyr at toga propaganderer for desse borgarlege partia. No før stortingsvalet vil toga bli ein del av valkampen deira, innretta på å skaffe mest muleg stemmer for partia. Det er ikkje rett å hevda slik som nokre gjer at det trass alt er litt bedre å gå i SV tog enn i DNA tog. «Det er lettare å få med progressive og rette parolar i SV toget enn i DNA sitt arrangement,» er eit argument.

Ja, kanskje er det det, men fordi om det er nokre fleire rette, progressive parolar i SV toget er det då meir progressivt? Nei.

For det første, desse rette parolane står i motstrid til den politikken SV fører. La oss t.d. sjå på kravet om sjølvald abort. Eit krav som kvinnene i Noreg har stilt gjennom mange tiår, eit krav som m.a. har blitt fremma i tidlegare SV tog 1. mai. Kva har SV gjort med dette kravet? Jo, dei har sveke det. Hadde alle SV representantane halt lovnaden sin om å stø dette kravet på Stortinget, hadde det fått fleirtal der sist gong det var oppe til avstemning. Men SV synes at det var viktigare å ta omsyn til ein av dei

personleg kristne stortingsrepresentantane, nemleg Otto Hauglin sitt samvet enn til lovnadane dei hadde gitt dei norske kvinnene om å stø kravet deira.

Ei anna viktig parole å reise på 1. mai i år er støtte til frigjeringsrørslene i den tredje verda. Ei slik parole blir kanskje også reist i SV toga. Men kva betydning får den parola i eit slikt tog. Nok et eksempel på rette parolar som står i motstrid til den politikken SV står for. Kampucheas som vart frigjort som ein følge av den kampen frigjeringsrørsla i landet sto i spissen for vert utsett for ein hetskampanje utan like av borgarskapet her i landet. Kva gjer SV i den samanheng? Jo, Berge Furre, SV sin partiformann, heng seg på hylekoret. Hans tale i Stortinget var så viktig for borgarskapet at den til og med vart kringkasta over det ganske land.

Dette er eksempel på at rette parolar i SV toget står i motstrid til den politikken SV fører, at krav som vert reist i toget rett og slett vert sabotert av SV. Men det andre som er viktig å sjå på er den linja for å føre kamp som SV står på. «Stem på SV, så skal vi ordne opp.» Berre SV får nok representantar på Stortinget så kan folk slutte å kjempe sjøl. Denne lina kjem også klart til uttrykk i SV si «støtte» til streikekampar. SV-leiinga ga direktiv til medlemmane sine om

ikkje å støtte Linjegodsarbeidarane. Dette er eit uttrykk for SV si konsekvente streikesabotasjelinje. Denne lina står stikk i strid med den lina Fagleg 1. mai-front toga står for, nemleg at det er berre folket sin eigen kamp som kan føre til siger.

SV og DNA hevdar at det ikkje er deira tog, men nettopp Fagleg 1. mai-front som er partitog, at det er eit AKP tog. Men dette er løgn og det er lett å tilbakevise denne løgna. Fagleg 1. mai front toga har ikkje ei einaste parole som går til inntekt for noko parti. Det er slett ikkje noko valkamptog. Det er eit tog som ikkje vert dirigert frå toppen av eit parti, men eit tog som alle progressive kan vere med å utforme politikken for. Du kan vere med i det toget utfrå at du står oppe i ein kampsituasjon, eller at det er rettferdige krav du gjerne vil vise støtte til eller grupper du vil vise solidaritet med.

Fagleg 1. mai-front oppmodar alle som vil bruke 1. mai som ein kampdag, utan tanke på kva parti du tilhøyrrer, til å delta i utforminga av politikken i toget. Opprett og delta i Fagleg 1. mai-front komite på skolen din, arbeidsplassen, i boligstrøket eller fritidsklubben. Ver med og gjer Fagleg 1. mai-front, klassekamptog, til et breitt og slagkraftig alternativ 1. mai.

Ring inn!

Røde Garde ønsker mer stoff om det som skjer. Det er nødvendig om bladet skal bli et godt redskap å bruke i Klassekampen.

Derfor ber vi om at dere sender inn opplysninger om det som skjer eller skal skje der dere er. Send med bilder (helst svart/hvitt) hvis det er mulig, da blir reportasjene mer levende.

Stoff til neste Røde Garde må være oss i hende seinest fredag 8. april. Smårapporter og siste nytt kan ringes inn til og med onsdag 13. april.

Skriv i god tid — da er sjansen størst for å komme med!

TLF. (02) 35 32 62

klipp & kommentar

Ny Tid: «Legg ned våpna»

«Den anti-fascistiske fronten FRAP, som er meir eller mindre identisk med det kinavennlige partiet PCE(m-l), vart til dømes etter kvart så infiltrert av politi at ingen eigentleg kunne vite kva fronten stod for. Det var også voldshandlingene til FRAP som i stor grad vart brukt som unnskyldning for massearrestasjonane i Spania den siste tida Franco levde.»

Det er SV-avisa «Ny Tid» som sprer dette svineriet, «Ny Tid» beskylder faktisk åpent

FRAP, den organisasjonen som leder det spanske folkets kamp for frigjøring, for å gå fascismens ærend; «...at ingen eigentleg kunne vite kva fronten stod for!» Ellers er SV's parole for frigjøringskampen klar: «Slutt med «voldshandlinger» — slikt provoserer bare fascistene!» I klartekst: «Legg ned våpna!»

Klarere kan det ikke sies — «Ny Tid» er et pro-kapitalistisk og proimperialistisk organ.

Tsar Bresjnev om «fred»

Tsar Bresjnev har nylig holdt nok en tale i en uendelig rekke av taler om «avspenning og fred». Krigshisseren kunne fortelle at Sovjet «aldri vil gå til aggresjon eller løfte sverdet mot noen nasjon» og at «insinuasjonene om at Sovjet rustet opp mer enn hva som er nødvendig for forsvar...er absurde og totalt grunnløse».

Dette sier tsaren som holder Tsjekkoslovakia i det imperialistiske jerngrepet på niende året og som har plassert Sovjetiske krigsskip på alle verdens hav. Enhver forstår jo at dette er strengt nødvendige tiltak for «å forsvare Sovjet» og har sjølsagt ingenting med «aggresjon» å gjøre!

Unge Høyre har penger nok

I Unge Høyres valgkamplaner heter det i kap. VI INFORMASJON, under punkt A om EXTRA: "I perioden fra oktober -76 til valget i september -77 tar man sikte på utsendelse av EXTRA til en størst mulig gruppe av førstegangsvelere".

Det er meningen at UHL i den over nevnte periode skal forsøke å få sendt 4 nummer av EXTRA til førstegangsvelgerne.

«Brevet sier jo ganske mye om hvordan borgerlige ungdomsorganisasjoner driver valgkamp», skriver kameraten som har sendt oss dette

brevet, «Penger står det nå ikke på!» Brevet er sendt til ledende Unge Høyre-medlemmer sommeren 1976.

STREIKESABOTØRENE

Den faglige sekretæren i «NKP», Kolbjørn Harbu, sprer ukentlig reaksjonær gift i sin «faglig kommentar» i «Friheten». I nummer 7 for i år sier han følgende under tittelen «Streiker og streikefond»: «Det er grunn til å se litt nærmere på hvordan den økonomiske støtten streikende arbeidere får fra fagbevegelsen og fra andre blir disponert...Nå tror jeg Oslo Bryggearbeideres Forening vil ta et fornuftig standpunkt til dette, og det jeg skriver her er ikke myntet på bryggerarbeiderforeningen. Men kan det ikke tenkes at de som gir penger til streikende arbei-

dere etter hvert vil reagere når de ser at pengene til dels blir brukt til andre formål?»

Som den konsekvente streikesabotøren han er, skjelder Harbu overfor permanente streikestøttekomiteer og streikefond. Tross Harbus forsikringer er dette et åpent angrep på Bryggearbeiderne som bevilga 1000 kroner til den permanente streikestøttebevegelsen da seieren deres var et faktum. Streikesabotørene tyter etter hvert åpent fram — legg merke til at de ikke minst avles i de revisjonistiske partiene SV og «NKP».

« Vi er bekymret »

Norsk LO har god kontakt med polsk LO. Senest i høst var polsk LO's nestformann på besøk i Oslo.

I Landsorganisasjonens ledelse ser en med bekymring på at en tilstrømming i Øst-Europa vil skape vansker for samarbeidsforholdenes utvikling. Vi kommer til å gjøre denne bekymringen kjent for våre samarbeidspartnere i Øst.

Det er LO's internasjonale sekretær Kaare Sandegren som skriver dette i «Jern og Metallarbeideren» nr. 1 1977. De fascistiske overgrepene mot polske arbeidere skal LO i Norge bekjempe gjennom «å gjøre sin bekymring» kjent for det fascistiske polske LO! LO-toppene veit å velge seg «samarbeidspartnere».

Aftenposten

Borgerpressen har ofra spaltekilometer for å trykke morderen og Mossad-agenten Sylvia Rafael til sitt bryst. Aftenpostens leder 1. mars kan tjene som et godt eksempel: «Sylvia Schjødt er ingen kriminell person. Hun kom hit i sitt lands tjeneste. Det er hverken utidig eller upassende når hennes tjeneste blir sammenlignet med den innsats en del nordmenn gjorde ute under okkupasjonen. Enhver israeler er i virkeligheten soldat, slik nordmenn var det under okkupasjonen. Av okkupasjanten ble man betraktet som terrorist, i Sverige var man flyktning, og soldat,

for nordmenn flest frihetskjempere.» (!)

Dette er intet mindre enn en åpen invitasjon til alle sionismens og imperialismens mordere — vit at dere ihvertfall ikke har noe å frykte fra Aftenpostens redaksjon! Likevel er det om mulig enda frekkere at Aftenposten trykker norske frihetskjempere til sitt bryst — denne avisa som gjorde en innsats før og under okkupasjonen som nazistenes propagandaminister Goebbels syntes kvalifiserte til et hjertelig hilsningstelegram på avisas 75-års dag!

bra gymnaskonferanse i trøndelag

røde garde korrespondent

Basisgruppekonferansen i Sør og Nord-Trøndelag blei en fiasko for Unge Høyre som møtte med 3 medlemmer, og en seier for den progressive gymnaskonferansen som behandla regelverket, Alstadeimutvalget, jentekamp og Operasjon Dagsverk. Det ble vedtatt fortsatt kamp mot regelverket som er et hardt angrep på elevenes demokratiske rettigheter, og langt fra noen *forbedring* som NGS-ledelsen påstår. Det ble også vedtatt kamp mot Alstadeimutvalget, som ble karakterisert som en trusel mot det som skal være elevenes interesseorganisasjon — NGS. Den beste måten å føre kamp mot AHU er å føre kamp for skikkelige økonomiske kår og demokratiske rettigheter.

Konferansen vedtok ellers støtte til 8. marskomiteen!

Konferansen vedtok bra grunnleggende prinsipper for *hva slags støtte* gymnasiastene skal yte gjennom Operasjon Dagsverk: «Operasjon Dagsverksprosjektene må gå til kjempende, sjølstendige progressive frigjøringsbevegelser og land hvor en progressiv utvikling erigang i den 3. verden. Dette er bevegelser som fører en rettferdig og vanskelig kamp mot rasisme, imperialisme og undertrykking. Det er viktig at NGS støtter disse og prioriterer forslag til OD som aktivt kan bidra til å hjelpe folk i den 3. verden i deres berettigede kamp for frihet og sjølstyre.»

Konferansen markerte ellers enheten mellom elevbevegelsen og arbeidsfolk i kamp gjennom å samle inn 60 kroner til Hustadarbeiderne. *Alle* gav utenom medlemmene i Unge Høyre og det såkalte Sosialistisk Ungdom!

NGS-ledelsen viste seg nok en gang som udugelige og som reinspikka sabotører. Sør- og Nord-Trøndelag Gymnasutvalg fikk vel ei uke på seg til å organisere konferansen! På den tida skulle de skrive sakspapirer (NGS-ledelsen «rakk» ikke å sende dem ut som planlagt), sende ut innkalling, ordne det tekniske og skrive innledninger. Men heldigvis har Sør og Nord-Trøndelag Gymnasutvalg forstått at

man ikke kan lite på NGS-ledelsen — de hadde derfor sikra hele opplegget *for* NGS-ledelsen ringte og sa at de måtte holde basisgruppekonferanse!

- Kast den udugelige NGS-ledelsen!
- Organiser gymnaskomiteer for et slagkraftig NGS på alle gymnas!

RG-korrespondent i Tøndelag

su saboterer elevkampen

Vi skreiv på lederplass i nummer 2 i år at Sosialistisk Ungdom, SVs ungdomsforbund, ønsker å forandre hele plattformen til opposisjonsbevegelsen mot den reaksjonære NGS-ledelsen. Vi påpekte at SU ikke så på *staten* som elevenes fiende, men vil begrense elevenes interessekamp til å gå imot statens *skolepolitikk*. Likeledes at SU ønsker å ta all brodden ut av opposisjonsbevegelsen ved å stemple Unge Høyres linje som ei *forhandlingslinje*, underforstått forhandlinger for noe bra, og ikke som ei konsekvent *sabotasjelinje* slik opposisjonsgruppene sier. For de som tvilte på kildene våre som var interne SU-saker, kan vi henvisse til «NY TID» som 17. februar bringer et intervju med SU-eren Per Boye Hansen. Etter først å ha klemt opposisjonen til sitt bryst, sier

Boye Hansen: «Opposisjonen er sterk, det er ikke usannsynlig at vi klarer å få en ledelse som er for elevenes interessekamp og mot statens *skolepolitikk* (vår uth.) i år.» Opposisjonens mål beskriver han slik: «Slik jeg ser det må målet være å ta et politisk oppgjør med UH-ledelsen i NGS. En ledelse som er for interessekampen er en ledelse

som er avhengig av et aktivt grunnplan. UHs *forhandlingslinje* (vår uth.) holder så lenge de klarer å frustrere og passivere elevene.»

All tvil skulle hermed være rydda tilside. SU står trygt planta i reformismen og saboterer ethvert virkelig forsøk på å reise elevmassene til kamp.

Carrillo

«For ikke lenge siden satt den samme Carrillo og 6 andre ledere i partiet i fengsel med trusel om prosess mot seg, nettopp fordi han var kommunist og ville leve i sitt eget land. Særlig lettere å være kommunist blir det heller ikke når en stadig er truet på livet, noe som stadig skjer i Spania.»

Statet er henta fra «Kommunistisk Ungdom»s blad, «Signal». Hva «Signal» «glemmer» å fortelle er at superrevisjonisten Carrillo i flere uker før han blei fengsla hadde oppholdt seg på et sted som han med sikkerhet visste at politiet kjente til! I sannhet en folkets store leder som er villt jaga av fascistene!

Landsmøtene i interesseorganisasjonene

Lær av sjukepleier- elevenes landsmøte!

Interesseorganisasjonen til sjukepleierelevne, NSEL hadde landsmøte, eller Generalforsamling som det heter, 23. — 26. februar. Generalforsamlinga kunne se tilbake på et svært framgangsrikt år for sjukepleierelevne. De har gjennomført flere aksjoner, bl.a. en seierrik aksjon mot at elevene skal pålegges ansvarsvakter på sjukehusene. Det var i fjor høst en stor og enhetlig aksjon over hele landet mot innføring av plikttjeneste, eller turnustjeneste.

NSEL har fått 5 nye lokallag, og organiserer i dag ca. 3.500 av de 5.000 sjukepleierelevne med individuelt medlemskap.

Generalforsamlinga vedtok å avvise Stortingsmelding 13, om sjukepleierutdanningas framtid i Norge. Vi har spurt den avgåtte formannen i NSEL, Margrete Hansen, om hvorfor elevene går mot Stortingsmelding 13?

— Det er mange grunner til at vi går mot denne stortingsmeldinga. Den legger opp til at sjukepleierutdanninga skal inn på det altomfattende distrikthøyskole-systemet (DH-systemet). Her skal vi utdannes på spreng på en billig og elendig måte. Så skal dem liksom løse sjukepleiermangelen ved å gi sjukepleierne større ansvar og bruke hjelpepleiere til den jobben vi gjør i dag. På denne måten vil de forsøke å ødelegge yrket vårt, gjøre det til en administrativ og svært ansvarsfull jobb, der de skal kunne ha opptil 8 hjelpepleiere for hver sjukepleier.

— Og så attpåtil skal utdanninga skjæres ned fra 3 år til 2 år, for at utdanninga skal bli billig og passe inn i DH-systemet. Så vil de også innføre plikttjeneste igjen, noe vi har kjempa mot i mange år nå.

— Dere avviser meldinga helt, mens ledelsen i Norsk Sjukepleierforbund, godt backa opp av SV og resten av Stortingspartiene, går inn for endringer og kompromisser for å få lova igjennom.

— Ja, og dette var det kamp om på Generalforsamlinga. Formannen i NSF, Eli Kristiansen, trua og bad om at vi måtte følge deres linje, og hun fikk støtte fra de reaksjonære blant delegatene, også Sofus Urke som har sittet i Landsstyret og som taler SVs politikk. Argumentet de kjørte på var at vi ikke kan stikke oss ut, når alle andre går inn for hestehandel med regjeringa.

Men sjukepleierelevne kan ikke innrette seg på dagsordenen på Stortinget, og drive tuskhandel bak elevene sin rygg. Det må bli kamp i mange år mot

dette utspillet fra staten, vi kan ikke møte det med kompromisser og ordspill. DH-systemet er en så hård trusel for elevene at vi må ha ei klar linje mot stortingsmeldinga, vi kan ikke drive å «ta avstand» fra ei linje i meldinga, støtte neste og så hestehandle på tredje linja.

— Dere diskuterte demokratiske rettigheter som et av hovedpunktene på Generalforsamlinga, og dere gikk stikk motsatt vei av hva de reaksjonære har fått gjennom f.eks. i NGS, om at de ikke skal ta stilling til kamper og saker som skjer i samfunnet.

— Ja, Generalforsamlinga vedtok med stort flertall at vi skal kjempe for demokratiet i organisasjonen og at vi skal sende støtte og vedta uttalelser når vi mener det trengs. Sjukepleierelevne er oppe i harde kamper der vi trenger støtte. Da skjønner vi jo at det er viktig at andre som f.eks. er ute i kamp også trenger støtte.

Bakgrunnen for denne diskusjonen er at en distriktskonferanse i Bodø for alle skolene i Trøndelag og Nord-Norge sendte støtte til de streikende ved Krysset i Bodø og de streikende ved Forvernssenteret. Konferansen vedtok også å protestere mot at politiet hadde vedtatt å nekte Faglig 1. mai-front å arrangere demonstrasjon i Glomfjord. Sofus Urke la fram forslag i landsstyret om at disse uttalelsene skulle nektes offentliggjort. Dette ble vedtatt med 4 mot 3 i landsstyret. Nå trakk Generalforsamlinga tilbake dette vedtaket og kritiserte det.

Generalforsamlinga slo fast at alle

Den forrige forkvinna i NSEL, Margrete Hansen.

lokallag og landsstyret kan fatte vedtak og sende dem ut, og landsstyret kan ikke nekte et lokallag å offentliggjøre sine vedtak og hilsener.

— Du la fram en sjølkritikk på første dag av generalforsamlinga for at du hadde tatt imot penger som godtgjørelse for landsstyrearbeid?

— Ja, det har vært et vedtak i NSEL at de som sitter i arbeidsutvalget i landsstyret skal få godtgjøring for dette. Dette har jeg etterhvert skjont er feilaktig, og det ble da også vedtatt på generalforsamlinga at vi skal slutte med dette. Jeg la fram en sjølkritikk for dette og har betalt tilbake 1.000 kroner.

Dette er et svært viktig spørsmål, fordi slike fordeler skiller lederne fra medlemmene. Det var mange elever som var svært så aktive under f.eks. kampen mot turnustjenesta, men de fikk da ikke penger for det.

Det er så mye privilegier ute og går i organisasjonslivet. Se på Norsk Sjukepleierforbund, der er det betaling for å gå på hovedstyremøter. Det er kurs for tillitsmenn og pamper på førsteklasses hoteller, med førsteklasses mat, alle utgifter dekket. Dette er ikke slik folk lever til vanlig, men luksus som blir betalt av medlemskontingenten. Dette er en bevisst politikk for å få fram lojale støtter blant tillitsmenn, et bevisst oppkjøp med fordeler. Gi privilegier til ledende tillitsmenn, fjern dem fra medlemsmassen.

Dette må vi gå imot og aktivt bekjempe, det er et prinsippsspørsmål.

Landsmøtene i interesseorganisasjonene

STOR OPPSLUTNING OM YLI SI LINJE I INTERESSEKAMPEN

Yli, Yrkesskuleelevane og lærlingane sin interesseorganisasjon har nyleg hatt landsmøte. Eit vellukka landsmøte som var prega av entusiasme og stor aktivitet. Trass i at det var færre delegatar med stemmerett i år enn i fjor, så viser oppsummeringa frå arbeidet siste året stor oppslutning om YLI sin politikk.

Røde garde har snakka med den nyvalde formannen i YLI, Bjørgulv Braanen, sveiselærling frå Oslo.

Røde Garde: — Kan du fortelle litt om kva som skjedd på landsmøtet?

Bjørgulv: — Ja, vi har hatt eit landsmøte som har diskutert YLI si jobbing det siste året og som har lagt opp planar for arbeidet framover. YLI har starta ein aksjon for tidlegare utbetaling av lån og stipend for yrkesskuleelevane. Denne aksjonen har hatt stor oppslutning både frå skular som er medlem i YLI og frå andre skular. YLI-avisa har blitt brukt for å få ut informasjon om denne aksjonen, og YLI sine underskriftslistar har blitt nytta. I løpet av ein månad har det blitt samla inn 9.000 underskrifter til støtte for dei krava som YLI har stilt i denne lånekasseaksjonen. Staten kan ikkje oversjå yrkesskuleelevane sitt krav lenger, og det er no vedtatt ei ordning om at dei som søker lån over 10.000 kroner skal få utbetalt lånet ved skolestart.

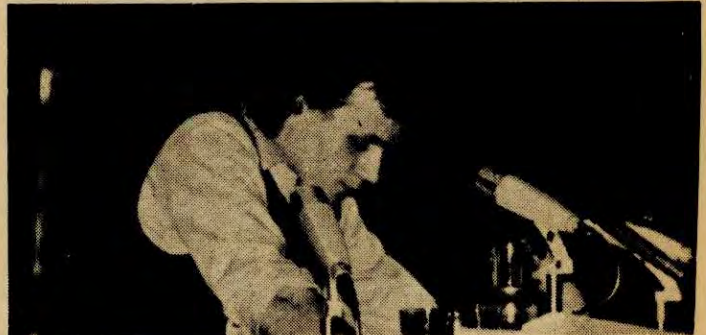
Sjøl om dette ikke tilfredstillar dei krava som vi har stilt, så viser det i alle fall at staten har blitt tvinga til å gjere noke. Vi har noke. Vi

har gått den rette vegen for å få innfridd krava våre. Hiv vi inn på meir køl i jobbinga i tida framover, får endå flerie med i aksjonane, så skal kravet vårt om stipend- og lån-utbetaling ved skulestart snart verte tvinga igjennom.

Landsmøtet vedtok at arbeidet med lånekasseaksjonen skal vere det viktigaste arbeidet vårt fram til 24. mars då vi skal ha aksjonsdag.

Landsmøtet vedtok vidare at etter denne aksjonsdagen skal arbeidet med Schönbergkomiteen verte det viktigaste ved sida av lånekasseaksjonen. Schönbergkomiteen har kome med eit forslag til fagopplæring på yrkesskulen. Dette forslaget inneber rasering av fagutdanninga. Eit eksempel er at tomrer, murar, forskalings-snekkar, anleggslinje og betonglinje skal ha felles grunnopplæring eit år. Dette går vi naturlegvis i mot. det er staten og arbeidsgivarane som vil ha fleksibel arbeidskraft, arbeidskraft som er lett å flytte frå stad til stad og frå arbeidsområde til arbeidsområde. Forslaget vil bety at du lærer faget ditt dårlegare på yrkesskulen. Sentralstyret skal lage eit diskusjons- og studieopplegg om Schönbergkomiteen si innstilling, som vi vil arbeide for blir brukt av elevane rundt omkring på skulane.

Eit anna viktig vedtak som landsmøtet gjorde, og som viser stor framgang i YLI, var vedtaket om ei internasjonal veke til hausten. Den veka skal det spreia propaganda og opplysning om Azania til støtte for folket der. Og vi skal samle inn pengar som skal

Bjørgulv Braanen

sendat til Azania. Det er første gong YLI har vedteke ei internasjonal veke, og det viser at det er auka forståing for at YLI som interesseorganisasjon må sjå utanom seg sjøl, at vi ikkje kan late att augene for det som skjer ute i verda, og at vi har plikt til å vise solidaritet med folk som kjempar mot undertrykking.

Røde Garde: — Men det var færre delegater med stemmerett i år enn i fjor. Korleis ser du på det faktumet?

Bjørgulv: — Det var det negative med landsmøtet. Hetsen mot YLI har vore sterk den siste tida, det har m.a. fort til at ein del skular har meldt seg ut. Men det vi også ser, er at YLI sin politikk har hatt stor oppslutning. Det viser kanskje oppslutninga om lånekasseaksjonen best. Eit eksempel er Forde Yrkesskule som har meldt seg ut av YLI, der det likevel var 100% oppslutning om lånekasseaksjonen. Dette viser og ein kraftig opposisjon mot splittringsorganisasjonen YES som har blitt danna. Den går jo mot lånekasseaksjonen. Men mange er usikre på YLI, og det er mykje vår feil fordi vi ikke har kome ut med YLI sine standpunkt og vi har

isolert interessekampen frå YLI sin politikk. Dette har ført til at løgnene som aviser og YES har spreidd ikkje har blitt tilbakebevist. Landsmøtet slo fast at dette viser at vi er nøydde til å kome mykje breiare og bedre ut med YLI sin politikk.

Ein annan grunn til at der var færre delegatar med stemmerett i år enn i fjor er at vi har gjort for lite for å få alle medlemsskulane til å sende delegatar.

Røde Garde: — Ein kort kommentar til heilskapen ved landsmøtet.

Bjørgulv: — Det var eit fint landsmøte vi hadde. Det var prega av stor aktivitet frå deltakarane, mykje forslag blei reist og det var mykje diskusjon. Og oppsummeringa frå dei ulike stadane viser at interessekampen står sterkt, både lokale kampsaker om kantiner og hyblar og oppslutninga om lånekasseaksjonane viser dette. Vi har lært at kamp nyttar og vi har lært at vi også har plikt til å vise internasjonal solidaritet.

Landsmøtene i interesseorganisasjonene

OPPOSISJONEN STYRKKA

UT AV LANDSMØTET

NGS holdt sitt landsmøte i Trondheim 20. — 22. februar. Det var et landsmøte der diskusjonene var minimale og hvor Unge Høyre virkelig svingte partipisken. Av de 150 delegatene hadde UH omtrent 90 med stemmerett. Vi må likevel slå fast helt klart at opposisjonen mot NGS-ledelsen gikk styrka ut av landsmøte. Opposisjonen fikk spredd sin politikk og fikk oppslutning fra mange uavhengige representanter. Angrepene på opposisjonen fra Unge Høyre og Sosialistisk Ungdom ble slått grundig tilbake.

Til beretningsdiskusjonen la Sosialistisk Ungdom fram en alternativ beretning til sentralutvalgets. Sosialistisk Ungdom sa at UH-flertallet i NGS-ledelsen var udugelige, at de manglet forståelse for problemene og at de ikke klarte å følge opp sine egne vedtak! Dette er virkelig en «opposisjonell» holdning til et flertall som ikke har gjort annet enn å sabotere elevkampen i hele sin tid!

Mot disse beretningene stilte opposisjonen egne vedtaksforslag på de konkrete sakene, og disse samla stor støtte blant de progressive.

Fra første stund kjørte Unge Høyre ut mot opposisjonen. De kalte gruppene for fraksjoner, kom med trusler om eksklusjon av hele GU'er og skoler som støtta opposisjonen! Sosialistisk Ungdom utmerka seg med liknende angrep. Den nyalgte SU'eren i sentralutvalget, Per Boye Hansen, presterte å holde første innlegg til diskusjonen uten å nevne NGS-ledelsens arbeid med et ord, men bare rabiate angrep på opposisjonen!

Høydepunktet på det udemokratiske landsmøtet var diskusjonen om arbeidsprogrammet. Det var lagt fram to fullstendige forslag til arbeidsprogram og i tillegg 69 vedtaksforslag! NGS-ledelsen gav landsmøtet 1 time på å diskutere jente-

kampen, nynorsken, demokratiske rettigheter, økonomiske kår osv. osv.!

Sjølbestemt abort og gratis prevensjon ble nedstemt under vill jubel fra det reaksjonære flertallet. I stedet ble det vedtatt at jentene må jobbe for flere kvinnelige lektorer i skolen!

Videre ble det vedtatt at NGS ikke lenger skal kjempe mot det nye regelverket, fordi flertallet mente staten hadde innfridd våre sentrale krav! Behandlinga av nynorsken ble virkelig ille. Flertallet presterte å vedta at arbeidet med språklig likestilling også må gjelde riksmål — riksmålsordboka skal godkjennes til bruk i skolen! Styrking av det skriftlige sidemålet ble vedtatt med kun to stemmers overvekt!

Da Operasjon Dagsverk-prosjektet skulle opp, viste det seg plutselig at Swapo-prosjektet var trukket. Dette hadde NGS-ledelsen visst om i et par uker, men de hadde ikke gidde å informere skolene om det!

Diskusjonen om Alstadiumutvalget ble fullstendig illusorisk. De fleste delegatene hadde knapt hørt om innstillinga, og diskusjonen varte knapt 1 time! Statens virkelige målsetting med dette utvalget er å skyve hele ansvaret for elevenes velferd over på elevene sjøl, både ved at elevene skal

Frå ein demonstrasjon for krav om rett til nynorske læremiddel.

betale den og at elevene skal administrere den. Hverken SU eller UH ville avvise innstillinga fra staten, men ber staten forandre deler av den. Alstadiumutvalget er bl.a. et forsøk på å legge ned alle interesseorganisasjoner, også YLI og NGS. Vedtaket fra landsmøtet nevner ikke dette med ett ord!

Til og med kravet om gratis lærebøker blei stemt ned!

Det arbeidsprogrammet som til slutt blei vedtatt er fullstendig ubrukbart for elevene. Det eneste forpliktende som blei vedtatt er at NGS til høsten skal jobbe for full bokboikott!

Reaksjonen opplevde et sviende nederlag på lovendingene. Et forslag om at NGS kun skal ta opp «skolepolitiske» saker, med OD som eneste unntak, fikk 77 mot 54 stemmer. Forslaget falt fordi det krevdes 2/3 flertall.

Unge Høyre viste sitt sanne «demokratiske» ansikt i valg av nytt sentralstyre og ny kontrollkomite. De sikret seg overveldende flertall og ingen av de mest framtrædende representantene for opposisjonen blei valgt! Dette er et

klart uttrykk for hvor livende redde for opposisjonen NGS-ledelsen er.

Landsmøtet viste at Sosialistisk Ungdom ikke er noe alternativ for progressive elever. Alstadiumutvalget og holdninga til opposisjonen er eksempler på dette. SU påstår at opposisjonsbevegelsen tjener til å styrke Unge Høyre — «nå vil UH få flere argumenter mot oss!» sier de. Deres alternativ er å sitte med henda i fanget og debattere med reaksjonen. SU er ingen del av opposisjonsbevegelsen. Tvert om er de en viktig garanti for at NGS-ledelsen fortsatt skal dirigeres fra Unge Høyres Landsforbund!

Landsmøtet viste hvor nødvendig opposisjonsgruppene er, og hvor viktig det er å bygge gruppene ut. Spre sannheten om hva UH-flertallet gjorde på landsmøtet, lag løpesedler, hold åpne møter osv. Opposisjonsgruppene må avsløre ledelsens sabotasje og aktivt reise jentekampen, nynorsk-kampen og alle de andre oppgavene på skolene. Målet er klart: NGS må bli en demokratisk kamporganisasjon for elevene!

1. mai 1977

mobiliser til klasse- kamptoget!

1. mai er det viktig at du og mange andre sluttar opp om Fagleg 1. mai-front, klassekamptoga som kjem til å gå mange stadar rundt om i landet.

Du og mange med deg, skal ut på gata og slåss for krava dine. Du kan vere med på å gjere 1. mai til ein svart dag for borgarskapet, m.a. for leiinga i SV, DNA og LO, ved å delta aktivt i arbeidet fram til 1. mai.

Det er på den måten, ved at mange deltek aktivt med arbeidet i fronten, at vi kan sikre stor framgang for klassekamplina 1. mai 1977.

Hovudparolene for Fagleg 1. mai Front i Oslo!

Parole for dagen:

1. mai — enhet på klassekampens grunn.

Hovedparolar vidare:

1. Arbeidere og undertrykte i alle land — foren dere!
2. Gjør fagforeningene til kamporganisasjoner — kamp mot alt klassesamarbeid!
3. Kamp mot lønnsnedslag — avvis monopolkapitalens og DNA/LO-ledelsens kombioppgjør!
4. Enhet norske arbeidere — fremmedarbeidere!
5. Forsvar streikeretten — kamp mot suspensjoner og politiske oppsigelser!

6. Kamp mot all imperialism, nykolonialisme og sionisme!
7. Kamp mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet!
8. Svalbard er norsk land — avvis Sovjets press!
9. Støtt frigjøringskampen i Azania, Namibia og Zimbabwe!
10. Støtt samenes kamp mot nasjonal undertrykking!
11. Forby nazipartiet Norsk Front!
12. Kamp mot politivolden!
13. Kamp mot all kvinneundertrykking!
14. Nei til prisøkning — Gratis daghjem til alle barn!
15. For et sosialistisk Norge!

FIRE VIKTIGE PAROLAR:

«Kamp mot politivolden»

I det siste året har særleg ungdom og streikande arbeidrar vorte utsett for den auka politivolden. Kjente eksempel er aksjonen som politiet sette inn mot demonstrantane på Hammersborg skole, der brutal vald og terror måtte brukast i kampen for å få ungdommen der til å gje opp forsvaret av skolen og fritidsklubben sin. Eit ferskare eksempel er politiet sine åtak mot dei streikande hamnearbeidarane

i Oslo.

På Stovnersenteret, eit drabantbysenter i Oslo, har ungdommen i lang tid vorte trakassert av eit privat borgarvern som har vore utstyrt med gasspistolar og handjarn som dei flittig har brukt for å halde «kustus» på ungdommen. Ungdommen her har gjort det einaste rette i ein slik situasjon, dei har tatt kampen opp for å få bort desse vaktene på senteret. Røde Garde har snakka med

Eva som bor på Stovner. Ho skal bli med å gå i tog 1. mai, og ho meiner at mange ungdommar som har vore med i aksjonane for å få fjerna vaktene på senteret kjem til å stille opp under hovedparola: Kamp mot politivolden!

Vaktene her på senteret har brukt, harde metodar mot ungdommen, seier Eva til Røde Garde. Bror min blei tatt av vaktene no for ei stund sia, utan å ha gjort noke gale. Han blei tatt med inn på eit bakrom som desse vaktene nyttar. Dei satte handjarn og banka han opp så blodet spruta. Han måtte til legevakta etter den handsaminga. Det er også fleire andre som har blitt slått ned og skotne på med gasspistol. Ungdom har ikkje så mykje pengar, derfor tener ikkje senteret så mykje på oss og derfor vil dei ha oss vekk. Men vi gjekk til aksjon for å få bort desse vaktene. Vi demonstrerte på senteret og vi har fått støtte frå veldig mange. Sjølv om vaktene ikkje er borte enno, er det tydeleg at demonstrasjonane våre har

hatt virkning. Vaktene tør ikkje å drive på på same viset som tidlegare.

Vi har lært at det er hjelp i å demonstrere, og det skal vi også gjere på 1. mai. Eg vil prøve å få med meg mange herifrå Stovner, og eg vil oppmode andre til å ta opp kampen mot vald og terror som både private og politi driv mot ungdom.

Ungdommen på Stovner kjemper for å få bort dei private vaktene på senteret på Stovner. Dei vil heller ikkje godta at politiet overtek vaktene sin terrorverksemd.

«Forby na Norsk Fr

1. mai skal det norske folket sitt hat mot nazismen visast. Folk i Noreg har stolte tradisjonar i kampen mot nazismen, og etter at Noreg i fem år var okkupert av ei nazimakt vart nazipartiet forbode i Noreg. I dag er desse kreftene i ferd med å reise seg igjen. Dei har stifta partiet sitt, Norsk Front, og terrorverksemda deira breier seg. Dette må vi sette ein stoppar

«Kamp mot bruk av kvinner

Røde Garde har snakka med ei jente som var med på ein aksjon mot prostitusjon. Denne aksjonen gjekk føre seg på Regnbuen, ein bar i Oslo der prostitusjonen er heilt open og direktøren ikkje vil gjere noko med det fordi dei prostituerte trekker kundar til baren.

— *Kvifor ein slik aksjon?*

— Bruk av kvinnekroppen som salsvare slik me ser det i pornoblada, i reklamer og i den mest direkte måten, prostitusjonen, er den grovaste forma for kvinneundertrykkinga. Vi må reise kampen mot denne forma for kvinneundertrykking, og vi må rette kampen mot den som er kvinna sin fiende. Det

er dei som profitterar på denne handelen.

— *Fortel litt om aksjonen.*

— Onsdag 23. februar, fullt hus i baren på Regnbuen i Oslo. Eit blanda publikum var tilstades m.a. 8 jenter og eit par gutar som kom som vanlege gjestar, men som hadde eit heilt særskilt ærend, nemleg å demonstrere mot prostitusjonen. På avtalt tid samla me oss i eit hjørne i baren, rulla ut ein transparent og helt ein kort appell. På transparenten stod det: «Nei til direktør Lysholm sin profitt på kvinnekroppen.»

Aksjonen vår var vellukka, det var ein aksjon som vi og andre kan dra lærdom av. Både forma og innrettinga på

den, ein aksjon som retta seg mot det mest sårbare punktet til kvinna sin fiende, nemleg mot profitten hans.

— *Du skal gå i Fagleg 1. mai-fronts tog. Denne kampen kan vel først vidare der?*

— Ja, det er heilt klart, og kampen mot kvinneundertrykkinga må verte ein viktig del av 1. mai toga. Aksjonsformar liknande den vi brukte på Regnbuen kan vi m.a. bruke i mobiliseringsarbeidet fram mot 1. mai. Eg høyrde nettopp at nokre jenter på Sogn Yrkeskole hadde laga pornobål i skulegarden. Det er og ei aksjonsform som skaper liv og røre, ei aksjonsform som tvingar fram disku-

sjonar om kvinneundertrykking.

Eg vil oppmode jenter om å ta fantasien i bruk når det gjeld aksjonsformar, og mobilisere så mange som mogleg på krav som er retta

FIRE VIKTIGE PAROLAR:

for, m.a. ved å bruke 1. mai i kampen mot nazistane sin framvekst.

Statsminister Nordli vil i demokratiet sitt navn godkjenne nazipartiet. Vi vil tvert om, i demokratiet sitt navn, forby nazipartiet. Det har ingen verdens ting med demokrati å gjere at nazistane får organisere seg, spreie den råttne propagandaen sin og drive med terrorverksemda si. Det er politisk kriminelle folk Statsminister Nordli vil gje si velsigning.

Naziaksjonane som har

Saman med ein gjeng brune folk gjekk denne fyren på leiting etter kommunistar i gatene i Bodø. — Er du kommunist, spurte han folk han møtte? Ein 18 år gamal gut svarte at det hadde ikkje han noko med. «Jeg skal drepe deg og alle kommunister!» skreik Øyvind Lorentzen, tok tak i guten, kørde ein springkniv inn i brystet på han og vrei rundt. Ni gonger greidde Øyvind Lorentzen å stikke kniven i guten før han endeleg kom seg laus og fekk karra seg inn på drosjesentralen der han segna om. Det stod om livet til guten. Kniven hadde gått gjennom lungene, og det var berre så vidt at ikkje nyrene og hjartet vart ramma.

Same fyren vart nyleg observert i nærleiken av Oktober bokhandelen i Tromsø. Det vart kasta ei ladning dynamitt inn i huset der bokhandelen held til og det same skjedde i eit hus i nærleiken der det bur progressive folk. Det var berre eit hell at åtaket mot bokhandelen og privathuset ikkje enda i katastrofe, i mordbrann.

Slike metodar nyttar nazisvina i dag. Vi kan ikkje god-

forts. s. 19

«kamp mot all imperialisme, nykolonialisme og sionisme»

1. mai skal vi vise støtta vår og solidariteten med det kjempande palestinske folket.

Vi har snakka med Hans, 21 år, som er aktivt med i Palestinakomiteen. Han skal gå i Fagleg 1. maifront under hovedparolen «Kamp mot all imperialisme, nykolonialisme og sionisme!» Han seier til Røde Garde:

— 1. mai er arbeidar-klassen sin internasjonale kampdag. Her i Noreg vil tusenvis av både ungdom og vaksne vise støtta si til folk som kjempar mot all form for imperialisme. Ungdom har alltid utgjort ein viktig del i det anti-imperialistiske arbeidet som har vore drivet her i landet. Derfor er det viktig at vi legg stor vekt på å få med ungdommar i toget under anti-imperialistiske parolar.

Kampuchea og Vietnam har vist vegen å gå i kampen mot imperialismen, og folk i

den tredje verda fylgjer desse eksempla. Med desse folka skal vi vise solidaritet 1. mai.

Sidan eg arbeider i Palestinakomiteen så er eg òg særleg opptatt av det palestinske folket sin kamp. Og når eg ser på korleis Arbeidarpartiet og SV-leiinga stiller seg i denne saka så er det ein av grunnane til at det er så klinkande klart for meg kva tog eg skal gå i 1. mai. DNA er trufaste vener av okkupantstaten Israel og propagandistar for sionismen. Og når FN har vedteke ein resolusjon som seier at sionisme er lik rasisme og reaksjon, så seier Berge Furre, leiaren for SV, at vedtaket er «beklageleg»!

Er du anti-imperialist finnes det berre eit alternativ for deg 1. mai: Fagleg 1. maifront.

zipartiet ont!»

vore den siste tida burde gjere dette klart, at nazistane som står fram i dag ikkje er eit hår bedre enn nazistane vi hadde i Noreg under krigen.

Desse svina brukar terror mot vanleg folk som ein viktig del av den politiske verksemda si. Øyvind Lorentzen, eit av desse svina, skryt av å vere medlem i Norsk Front. I si politiske verksemd har han brukt knivstikking.

som salgsvare!»

mot kvinneundertrykkinga på alle felt. I klassekampetoga 1. mai kan me vise oss sjølve

og andre at me er mange som rettar ryggen og slår mot dei som held kvinnene nede.

Frå demonstrasjonen mot prostitusjon på Regnbuen i Oslo.

Under kapitalismen vil kvinnen alltid være undertrykt. Men undertrykking avler motstand, og kvinnene er i ferd med å reise seg. Dette er farlig for borgerskapet. Derfor brukes alle metoder til å knuse kvinnekampen. En viktig måte å prøve å gjøre dette på er å føre kvinnekampen på avveier.

Borgerskapets redsel for kvinnekampen kom helt tydelig fram på 8. mars. «Samarbeidsutvalgets» tog representerte nettopp borgerskapets linje for å føre kvinnekampen på avveier. Det at det gikk to tog en del steder var ikke uttrykk for to konkurrerende kvinnekamptog som sloss om å vinne flest mulig folk. Det var uttrykk for et tog til støtte for kvinnenes krav og kamp og et tog mot.

8. MARS:

— POLITISK STRIP- TEASE FOR DE BORGERLIGE FEMINISTENE

EN SEIER FOR KVINNEKAMPEN

Vi er halve himmelen — og vi er på rett vei.

8. mars var en stor seier for kvinnekampen her i landet. Flere enn noen gang før ble aktivisert i mobiliseringsarbeidet til 8. marskomiteenes tog, flere enn noen gang før gikk i tog. På mange steder ble det også gjennombrudd i det lokale arbeidet, og i arbeidet med lokale paroler.

Men borgerskapet holdt seg

heller ikke i ro denne dagen. Ivrig applaudert av de borgerlige avisene med Aftenposten og Arbeiderbladet i spissen arrangerte de borgerlige feministiske organisasjonene, de såkalte «samarbeidsutvalgene», demonstrasjonstog — bl.a. i en del større byer.

Som de borgerlige arbeiderpartiene, tar også den borgerlige kvinnebevegelsen

opp populære krav, forvrenger dem og gjør dem ufarlige.

Vi skal ta for oss to av hovedparolene til «samarbeidsutvalgenes» tog for å vise dette.

I over 60 år har kvinnene sloss for sjølbestemt abort. I over 30 av disse åra har DNA sittet med regjeringmakta, og stadig brukt sjølbestemt

abort som valgagn. SV har også bramfritt servert dette kravet som valgagn, men vi så hvor mye dette var verd da predikanten Hauglins kvinneforakt betydde mer for dem enn en samla kvinnebevegelse.

Likevel drister «samarbeidsutvalgene» seg til å stille kravet: «Sjølbestemt abort i neste stortingsperiode». Den-

Revisjonistene og 8. mars i Ålesund

Her er ei artig historie i forbindelse med revisjonistene i SV sitt 8. mars-opplegg i Ålesund. Når folk er livredde for å danne tog fordi de dermed avslører resultatet av ei manglende masselinje, skjer det mye rart. Ledende SV-ere på Ålesund Fylkessykehus har eksempelvis drevet ei stille rekognosering hos en del folk m.a. ved å spørre dem om hvilket tog de ville gå i hvis det blei to tog. Folk har sjølsagt svart at det kunne de ikke ta stilling til før de hadde sett parolene — men det skjønte ikke SV-erne, for de pressa på og ville gjerne vite det. De har ikke skjont at det er politikken som en kan lese seg til av parolene som bestemmer om toget får oppslutning eller ikke. De tenker

8. marstog utifra behovet om å markere seg sjøl. Ikke minst ser en det nå når de endelig fikk planlagt hva de skal gjøre på 8. mars. Kvinnepolitisk utvalg i SV innbød til åpent møte om 8. mars, og det er etter hvert blitt klart hva revisjonistene legger opp til her i byen (at det utafor det åpne møtet hang en plakat der det sto «SV- møte» er egentlig typisk for holdninga). De går i spenn med andre borgerlige partier og organisasjoner om å ha parti- og organisasjons-stands sammen med en billedkavalkade på Folkets Hus. Felles for de som er med på dette opplegget er at kvinnene sine krav kommer i bakgrunnen for behovene de enkelte organisasjonene har for å markere seg.

For kvinnene og de som støtter kvinnene sin kamp er valget lett i Ålesund. 8. mars gruppene har drevet et bra arbeid og har nådd ut til folk med et breitt parolegrunnlag, noe som vil resultere i et flott 8. mars tog. Det vil bety et bra skritt framover for kvinnekampen i Ålesund.

Korrespondent
i Ålesund

**rode garde
korrespondent**

ne parola er reaksjonær fordi den sier at det ikke er kvinnene sjøl som må reise kampen og kjempe fram kravet om sjølbestemt abort, dessuten ønsker DNA og SV å fremme ei slik parole for nok en gang å sikre seg kvinnestemmer ved å bruke et brennende kvinnekraft som valgfleks til stortingsvalget i høst.

Noe av det som gjorde borgerskapet reddet og hetsen villest var det at 8. marskomiteene prioriterte internasjonale paroler høyt. Dette å hevde at et kvinnetog skal holde seg unna internasjonal solidaritet og kampen mot fascismen, er bare en «moderne» variant av den gale «kjøkkenbenk»-propagandaen.

Sjølsagt kunne de ikke klare å skjule sitt reaksjonære syn på dette området heller. I parola: «Stans opprustninga — Nei til globalt selvmord» avslører de at de er såre tilfreds med de nåværende militære maktforholda i verden, de går i mot en opprustning som tjener folkenes frigjøring, og sprer supermaktens nøkkelmyte om at det å utfordre dem militært er å ville globalt sjølmord.

Resten av parolene er av samme ulla, det ser vi om vi skraper av den ytre prakten.

De to linjene som har stått rundt 8. mars viser på en ypperlig måte hvilke to linjer som står opp mot hverandre i kvinnebevegelsen i Norge.

Mot kvinnefrontens konsekvente kamplinje og solidaritet, står en håndfull borgerlige og feministiske grupperinger med ei linje som bl.a. går ut på først å bekjempe kvinnes internasjonale solidaritet og deretter sjøl å lansere en uhyre reaksjonær parole på samme området.

På samme måte har vi sett at revisjonister og åpne borgere fortvilet siden begynnelsen av -70 åra, har prøvd å dreie kvinnes kamp mot mannen, og bort fra dem som tjener på kvinneundertrykkinga.

Kampen om kvinnene i Norge er avgjørende for

klassekreftenes stilling og for den proletariske revolusjonen. Det er umulig for kvinnene å nå seire i dag, og frigjøring i den proletariske revolusjonen, uten at vi aktivt røyker ut, isolerer og bekjemper alle borgerlige anstrengelser og påfunn, som søker å drive kvinnene bort fra kampens vei.

Revisjonistenes 8. marstog. Borgelig feminisme og dårlig skjult antikommunisme.

røde garde avslører:

Det begynte med ei annonse i Dagbladet. Nestor A/S søkte etter folk til ei ny pop-avis. Annonserne lukta ikke godt. Den lukta ABBA og Kiss. Vi gikk på Handelsregisteret for å finne ut litt mer om de folka som sto bak Nestor A/S. De folka lukta heller ikke godt. Styret i selskapet har følgende sammensetning: Øystein Myhre, jr., formann, Ellen Schilling Nielsen, styremedlem, og Jan Øistein Nielsen, styremedlem. Øystein Myhre jr. er samtidig også formann i et annet selskap; Tøyen Leiegårder A/S.

omfattende piratimport av plater. Dette betyr at de importerer plater direkte fra utlandet, uten å gå veien om noen fordyrende mellomledd. De driver dessuten omfattende snylting på tekstforfatter og komponist, men dette vil RG komme tilbake til seinere. Som en følge av dette kan plater fra Musikk-Kjeden A/L selges til en pris som ligger betraktelig under den plateselskapene tilbyr.

KRIG MELLOM KAPITALISTENE

Men nå, kjære leser, er det at du stopper og spør deg sjøl: «Men er det ikke en bra ting at vi får billige plater?» Joda, sett isolert fra sammenhengen er det selvfølgelig det. Men nå skal du høre: Som en følge av pris-konkurransen råder det permanent krigstilstand mellom Nestor/Musikk-Kjeden og de seks store plateselskapene. Uvennskapet er gjensidig,

Et firma som kaller seg Nestor A/S planlegger å gi ut et nytt popblad. Vi bestemte oss for å kikke litt på de interessene som står bak utgivelsen av dette bladet. På vår vandring gjennom finansverdenen støtte vi på mye rart: Vi hadde jo egentlig dradd ut for å skrive om ei pop-avis, men på veien dumpa vi borti både hushaier, uregistrerte firmaer og pornoforretninger. Men okay, vi tar det fra begynnelsen:

porn bak nytt

Dette firmaet eier leiegårdene i Siebkesgate 4 og 6, og har bl.a. gjort seg bemerkta ved ei usedvanlig grov utbytting av fremmedarbeidere, som det bor mange av i gårdene. Folk på fremmedarbeiderforeninga kunne fortelle historier om folk som hadde betalt enorme innskudd i disse gårdane, som forøvrig bare består av et- og toromsleiligheter.

NY POP-AVIS

Såvidt vi kan forstå, er Nestor A/S et såkalt «holding-selskap», dvs. et firma som har som oppgave å koordinere og lede de selskapene det har under seg. Som et eksempel kan vi nevne denne pop-avisa. Den skal komme ut i mai, i et første-opplag på 40.000. Den skal trykkes i berliner-format, dvs. at den får et utseende som det «nye» Arbeiderbladet. Avisa er også ment å fungere som en slags plateklubb: Alle plater som omtales i avisa, skal kunne bestilles fra Nestor. Dette foregår på følgende måte: Platene importeres av et selskap som heter «Musikk-Kjeden A/L», og går derfra via Nestor A/S — ut til platekjøperne. Musikk-Kjeden A/L, som er et rent «underbruk» av Nestor A/S, har forøvrig drevet sin virksomhet i ca et halvt år uten å være registrert. I henhold til borgerlig juss eksisterer firmaet følgelig ikke.

Nestor/Musikk. Kjeden driver en

noe vi har fått bekreftet fra begge hold. Dette er en intern konflikt mellom to kapitalister, og er således jævla lite interessant. Rettelse: Den var jævla lite interessant, inntil den dagen kultursvina Nielsen & Co fikk en lys ide: «Vi bruker ungdommen som et våpen mot plateselskapene. Vi starter et musikkblad, der vi kjører hardt ut mot plateselskapenes prispolitikk, ungdommen vil komme til oss, og plateselskapene må kapitulere.» DETTE ER HOVEDGRUNNEN TIL AT BLADET BLIR UTGITT!!!

Hvordan vet vi at det forholder seg slik? Er dette bare løse antagelser fra RGs side? Nei: Nestor A/S v/ Jan Ø.

til å diskutere AKP(m-l), «som vi frykter vil forsøke å infiltrere bladet.»

HAR NESTOR STORE INTERESSER I PORNO?

I Telefonkatalogen for -76 står Nestor A/S oppført under adressen Tøyengata 15. Vi gikk til denne adressen, og gjett hva vi fant der! Joda, «Nortrade Marketing A/S», et utsalg for en av de helt store i porno-bransjen. Nestor så vi ikke noe til. Men på ei postkasse inne i oppgangen fant vi noe interessant: På ei og samme postkasse sto tre navn oppført; «Senior A/S», et av Nestors selskaper som er oppløst,

Felles postkasse: Nortrade Norge A/S og Musikkkrabbatt

ospekulanter pop-blad?

Nielsen har nemlig holdt et møte for folk som var interessert i å jobbe for bladet. Gjennom sikre kilder vet vi at som ble sagt på dette møtet. Jan Nielsen sa bl.a.: «Foreløpig har plateselskapene vist bare negativ interesse for utgivelsen (av pop-avisa, vår anm.). Men vi kan om nødvendig gi ut bladet med underskudd frem til i høst, selv om det primære målet selvfølgelig er å tjene penger. Dette er business; ingen vil finne på å utgi det slikt blad av ren, skjær idealisme. Men om nødvendig, må vi få ungdommen til å fordømme plateselskapene. Og når det skjer, da kan vi få det moro. Da kan vi få det virkelige moro!»

Dette var usedvanlig rene ord for penga. Men så var det heller ikke hr. Niensens mening at uttalelsen noen gang skulle komme på trykk...

«REDD FOR M-L-INFILTRASJON»!

Hr. Nielsen serverte forresten mange gullkorn på dette møtet. Sekretæren serverte bare øl. Ikke mindre enn fire — 4 — ganger ble diskusjonen dreia over på «ekstremister». Sånn innledningsvis ble det slått klart fast at m-l'ere og nazister ikke ville bli tålt i bladet. Etter som diskusjonen skred fram, kom dette med nazistene mer i bakgrunnen, og en ikke ubetydelig del av møtet gikk med

MUSIKK-INTERESSERT?

TIL MUSIKK-BLAD SØKES «FREE-LANCE» MEDARBEIDERE!

Flere ganger er det prøvd utgitt «pop-avis» i Norge, men uten suksess.

Vi ønsker å prøve likevel, og vil søse på et blad med stoff fra pop- & plateindustrien og showbusiness. Tradisjonelle distribusjonskanaler vil bli brukt, men avisen vil også bli solgt på diskotek, hos musikkhandlere, på gaten m.m.

Vi kan ikke tenke oss å utgi et typisk «pop-blad», men en avis som også inneholder debattskapende artikler om aktuelle emner som ikke har noe med musikk å gjøre.

Vi trenger:

1. Skribenter av alle slag. Du må ha erfaring, men behøver nødvendigvis ikke være «proff».
2. Distributører. Vi trenger en mann/dame i hver større by, som kan lede salget av avisen. — altså en som kan ansette og administrere gateselgere, få kontakt med forretninger, etc.

Skriv til oss og be om nærmere opplysninger. Aktuelle skribenter vil bli sammenkalt til et møte i Oslo, hvor retningslinjer og avisens profil vil bli diskutert.

NESTOR A/S

«Musikk-rabatt A/S», et annet Nestor-selskap som etter hva vi kan forstå lever i beste velgående, og «Nortrade Marketing A/S», porno- forretningen. Nestor A/S deler altså postkasse med en av Norges største distributører av kloakk-blader og -filmer. Nestor A/S er hjertelig velkommen med ei forklaring på dette underlige

fenomenet. Men den forklaringa, kjære hr. Nielsen, bør helst være forbanna god!

Vi kan dokumentere svært lite når det gjelder Nestors økonomiske interesser i pornohandel. Det vi har, er en uttalelse fra Jan Nielsen, der han ikke vil gå inn for å nekte porno-annonser i pop-avisa. Det skulle forundre oss mye om ikke Nortrade Marketing A/S blir en flittig bidragsyter i bladets annonsepalter.

Det er en del ting vi kan slå fast når det gjelder Nestor A/S og beslektede emner: De folka som står bak dette bladet, er ikke folk som har noen som helst interesse av musikk, rent bortsett fra hvor mye påenger det går an å tjene på musikken. Tror vi at disse folka, som er tilknytt hushaier, pornospekulanter og denslags dass-foretning, har noe spesielt ønske om å gi ut et musikkblad som vil tjene ungdommens interesser? NEI! Når Nestor A/S gir ut et musikk-blad, er bladets innhold utelukkende diktet ut fra profitt-interessene, i likhet med alt annet som kommer fra den kanten.

— UNGDOM! LA DEG IKKE UTNYTTE I EI KONFLIKT MELLOM KAPITALISTER!

— BOIKOTT DEN NYE «POP-AVISA» FRA NESTOR A/S!

— KJEMP FOR EN FOLKETS EGEN KULTUR!

KNUSINGA AV «FIRERBANDEN»

EN STOR SEIER FOR

— Besøket vårt i Kina var grundig forberedt. Vi hadde bl.a. bedt om å få besøke produksjonsbrigaden Tachai, som har stått i spissen for kampen mot «firerbanden», og Shanghai, hvor «firerbanden» hadde hatt makta. Vi hadde også forberedt et stort antall spørsmål, som vi tok sikte på å få svar på. Det gjaldt blant annet en del viktige punkter i «firerbandens» politiske linje og deres historie, pluss en god del viktige detaljer. På denne måten har vi fått et stort materiale slik at vi på sjølstendig vis er i stand til å analysere de standpunktene og linjene «firerbanden» har stått for. Det er på denne bakgrunnen at vi kan slå fast at Kinas Kommunistiske Partis oppgjør med «firerbanden» er en ny stor seier for proletariatets diktatur og Mao Tsetungs tenkning.

— For folk i Norge kom oppgjøret med «firerbanden» sikkert som en overraskelse, men i Kina gjorde det ikke det. Det hadde folk i lang tid merka seg mange av de reaksjonære gjerningene som disse folka hadde gjort, og spurt seg sjøl om hvorfor ikke partiet stansa denne virksomheten. Særlig sinte var massene da «firerbanden» la ned forbud mot å arrangere sørgehøytideligheter over avdøde statsminister Chou En-lai. De var også sinte på at «firerbanden» stadig saboterte den sosialistiske oppbygginga og kom med slike utsagn som at «det spiller ingen rolle om det ikke blir noen avling, bare linja er riktig». Da «firerbanden» blei knust førte det til at partimedlemmene og massene fikk økt tillit til partiet og bli svært entusiastiske. Dette har blant annet vist seg i at massebevegelsen for produksjon, studier, sosialistisk kultur osv. har fått et nytt stort oppsving. Derfor er situasjonen i Kina nå svært god.

— I borgerpressa i Norge, både den revisjonistiske og den øvrige, blir «firerbanden» framstilt som «heltene fra kulturrevolusjonen». Men sannheten er at «firerbanden» på mange punkter bekjempa Formann Maos strategiske linje for kulturrevolusjonen. Chiang Ching stilte f.eks. parolen om

å «angripe med argumenter og forsvare seg med vold». Dette var ei linje for å gjøre om kulturrevolusjonen til en borgerkrig, noe Mao gang på gang advarte mot. I Shanghai stilte «firerbanden» mange paroler som betydde å svekke den sosialistiske staten, undergrave det kommunistiske partiet osv. Dette blei skarpt kritisert av Mao, som kalte parolene deres for anarkistiske og kontrarevolusjonære. Grunnen til at «firerbanden» ikke blei avslørt før, var delvis at de «lå lavt» når de skjønnte at de var i ferd med å bli gjennomskua og delvis at de kamouflerte den borgerlige linja si med veldig mange «røde» fraser.

— Når borgerskapet og revisjonistene skal «bevis» at kamerat Hua har forlatt Formann Maos linje, så

påstår de at han angivelig setter «produksjonen foran revolusjonen». For det første er dette vrøvl, fordi kamerat Hua understreker at det først og fremst er viktig å ta grep om klassekampen for å fremme produksjonen. Men for det andre er det også ei fullstendig forvrengning av Maos linje, ved å påstå at han ikke brydde seg om produksjonen. Mao har jo sagt at for at revolusjonen skal gå videre, for å gå fra sosialismen til kommunismen, så er det også viktig at produksjonen blir økt og at det kinesiske samfunnet moderniseres.

Lesere av RG burde absolutt lese Hua Kuo-fengs tale på den andre konferansen for å lære av Tachai. Den legger stor vekt på å øke det politiske nivået, gjøre folkekommunene mer

sosialistiske, utvikle massestudiene i marxismen-leninismen osv. Det er ganske typisk at de som hevder at kamerat Hua står for den kapitalistiske veien, de er ute av stand til å påvise så mye som ett gram av dette i hans taler. Det er ikke så rart, for dersom Kina klarer å oppfylle de målsettingene som kamerat Hua har stilt, så vil den kinesiske økonomien ha utvikla seg mye lenger på den sosialistiske veien bare fram til 1980. Etter å ha sett den store entusiasmen i det kinesiske folket, er vi ikke det minste i tvil om at de vil nå sine mål.

«Firerbanden» derimot saboterte produksjonen. Vi fikk mange konkrete eksempler på hvordan medlemmer av «firerbanden» simpelthen hindra leveringa av viktige maskiner og utstyr fra industrien i Shanghai, slik at det skulle oppstå økonomisk kaos. Blant annet hadde en av dem, Chang Chun-chiao, personlig hindra levering av store pumper til et viktig vannings- og flomsikringsanlegg ved Yang Tse-kiang.

— «Firerbanden» kom med mange «radikale» ord, men sjøl levde de et liv i luksus. De brukte makta si som ledende partimedlemmer til å grafse til seg av statens ressurser. Jeg vil nevne et konkret eksempel. Da vi var i Shanghai besøkte vi den villaen der en av «firerbanden», «arbeiderlederen» Wang Hung-wen, hadde bodd i fjor. Det var den tidligere villaen til en fransk millionær fra før frigjøringa. Inntil i fjor blei den bare brukt til korte besøk av utenlandske gjester osv. Men Wang brukte makta si til å flytte inn der med familien

Formannen i KKP, Hua Kuo-feng, og viseformann Yeh Chien-ying.

RERBANDEN» —

R KINA

sin. Det var en villa på mer enn 2000 kvadratmeter, med park, svømmebasseng og tennisbane. Wang hadde forlangt at før han flytta inn skulle det legges inn nye vegg til vegg-tepper i alle rom. På litt over 2 måneder brukte han 30.000 yuan på fester i denne villaen. Det tilsvarer arbeidslønna for 250 kinesiske arbeidere i den samme perioden.

Wang var med andre ord en typisk arbeideraristokrat, et nytt borgerlig element. Vi kjenner bare så alt for godt til kollegene hans i Norge. Hvor mange DNA- og revisjonist-pamper er det ikke som kaller seg «arbeiderledere» og angriper oss kommunister for å være «småborgerlige», mens de sjøl lever på direktørlønner som de har rana til seg fra arbeidsfolks penger.

Mens Mao ennå var frisk var «firerbanden» mer forsiktig med slike utskjelser, men da Mao blei alvorlig

sjuk, mista de alle hemninger. De drømte om at den dagen han døde så skulle de opprette et nytt kapitalistisk diktatur i Kina der de kunne leve som grever. Men som alle borgere undervurderte de de kinesiske massene og de undervurderte partiet.

— Vårt møte med kamerat Hua Kuo-feng og de andre ledende kameratene blei slått opp over nesten hele førstesida i Folkets Dagblad. Det var hovedtema i de to nyhetssendingene på kinesisk fjernsyn. Dette er ikke bare et uttrykk for de langvarige og hjertelige forbindelsene

mellom AKP(m-l) og Kinas Kommunistiske Parti. Det er også et klart uttrykk for at KKP legger stor vekt på å støtte de virkelige marxist-leninistene over hele verden og solidariserer seg med deres kamp. Forbindelsen mellom den norske ml-bevegelsen og KKP blei oppretta på personlig initiativ fra Mao Tsetung, da en delegasjon fra oss møtte han og kamerat Chou En-lai i 1970. Siden den gangen har våre to partier styrka forbindelsen seg i mellom i en felles kamp mot imperialismen, sosial-imperialismen, revisjonismen og all annen reaksjon.

— Kamerat Hua Kuo-feng ga et veldig sympatisk inntrykk som en leder. Han var fullstendig fri for arroganse og svært interessert i å høre om vårt partis kamp i Norge. Han var særlig opptatt av å understreke at vi ikke måtte kopiere Kinas erfaringer, men bygge på vår egen marxist-leninistiske analyse av de konkrete forhold i Norge. Han understreka KKP's støtte til proletariatet og de undertrykte massene i Norge. Han takka partiet og venner av Kina i Norge for de minnehøytidelighetene som blei arrangert for Formann Mao her i landet, og sa at de var ei viktig støtte til Kina i ei vanskelig tid.

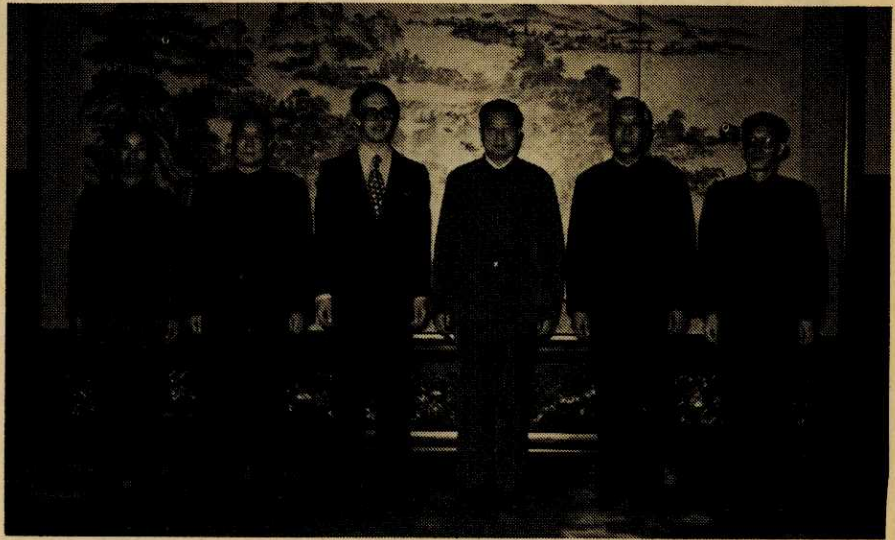
Vi hadde en samtale med

kamerat Hua som varte i om lag 2½ time, og vi diskuterte mange emner av felles interesse. Det er tydelig at kamerat Hua har god forståelse for situasjonen i Europa og den store sosial-imperialistiske truselen mot Norge og de andre nordiske landa.

Under banketten med de kinesiske lederne holdt visestatsminister Li Hsien-nien en tale der han blant annet sa:

«AKP(m-l) har arbeidet energisk for å forene marxismen-leninismens universelle sannhet med den norske revolusjonens konkrete praksis, kjempet mot den moderne revisjonismen, kjempet mot de to supermaktene Sovjet og USA, spesielt den sovjetiske sosial-imperialismens aggresjon og ekspansjon, kjempet mot monopolborgerskapet i landet, kjempet for virkeliggjøringa av sosialismen og gitt bidrag til arbeiderklassen og andre deler av det arbeidende folket i Norge. Vi er overbevist om at dere vil vinne enda større seire i den framtidige kampen deres.»

Dette er ei stor oppmuntring for vårt parti, samtidig som vi ikke unnlot å understreke at vi ennå er et ungt og lite parti i begynnelsen av vårt arbeid, og at veien foran oss er lang og vanskelig.

Massemøte for å kritisere «Banden på fire»

ERITREA SKAL BLI FRITT!

Gong på gong har det stått i avisene at flyktningar frå Eritrea har søkt tilflukt i Noreg. Og gong på gong har flyktningane vorte kasta på første og beste fly ut av landet, eller dei har vorte innesperra utan å vita kva morgondagen vil gje.

Mange flyktningar er aktive i frigjeringsrørsla, kven er fienden deira?

ERITREA — HISTORISK OVERSYN

Eritrea ligg nord og nordøst for Etiopia. Her-skarane i Etiopia freista å få historia skriven slik at Eritrea alltid har vore ein del av Etiopia.

Slik er det ikkje.

I meir enn 700 år var Eritrea for det meste sjølstendig før landet i 1885 vart ein italiensk koloni. Den italienske kolonialiseringa vara fram til 1941. Den siste tida av den italienske okkupasjonen var under fascistene Mussolini. Då Mussolini gjekk til krig mot England, var det mange i Eritrea som trudde at engelskmennene ville gje fridom til landet.

Men det vart ikkje noko av løfta om fridom og sjølstende då den engelske okkupasjonen var fullgjort i 1941. England laga ein plan om å dele Eritrea mellom det allierte Etiopia og kolonien Sudan.

Eritrea spørsmålet kom opp i FN i 1950/. Det vart sett ned ein kommisjon som skulle finne ut kva innbyggjarane meinte om framtida si. Denne kommisjonen enda opp med tre framlegg. Eit av dei gjekk ut på full innlemming i Etiopia, eit anna med føderasjon og det tredje med sjølvstende etter ei viss tid.

Resultatet vart føderasjon

mellom Etiopia og Eritrea.

Innafor føderasjonen skulle Eritrea vere jamstelt med Etiopia. Dessutan skulle Eritrea få sin eigen demokratiske grunnlov, sitt eige parlament og eit utstrakt sjølstyre.

UNDER ETIOPIA

Dei rettane som Eritrea hadde innafor føderasjonen vart undergravd av Etiopia.

Det økonomiske sjølstende vart ein illusjon fordi Etiopia hadde kontroll med skatter og avgifter.

Etiopia annekterte italienske eigedomar i Eritrea som

I 1959 vart det eritreiske flagget erstatta med det etiopiske.

Den 14. november 1962 vart det lese opp ei erklæring i den eritreiske nasjonalforsamlinga som sa at føderasjonen var oppløyst og Eritrea «foreina med sitt moderland».

Dagen etter vart det over Addis Abeba sagt at Eritrea nå var den 14. provins i Etiopia.

FRIGJERINGSKAMPEN TEK TIL

I 1961 vart den første

etter FN-vedtak skulle tilhøyre Eritrea.

Føderale organ som skulle stelle med felles saker vart satt ut av funksjon. Det vart innsett ein representant for keisaren i Eritrea. Denne skulle ha myndighet over nasjonalforsamlinga.

I 1955 vart «statsminister» og president i nasjonalforsamlinga i Eritrea skifta ut med keisartru folk.

Offentlege møter og alle politiske parti utanom det keisartru Unionspartiet vart forbudt.

organiserte motstanden mot den etiopiske annekasjonen starta. ELF, Eritrean Liberation Front, vart starta.

Seinare var det splitting av frigjeringsrørsla og ein organisasjon kalla PLF, Peoples Liberation Forces, vart danna. I ei tid var motsetningane mellom dei to organisasjonane så sterke at det braut ut borgarkrig. Denne krigen vara i 3 år.

Borgarkrigen vart nytta av Etiopia til å skjerpe undertrykkinga. Men etter sterke krav frå massane av folket i

Eritrea vart det forhandlingar om einskap i handling mellom frigjeringsrørslene.

I dag har frigjeringsrørslene kontroll over omlag 90% av landet.

UTANLANDSK IMPERIALISME — SUPERMAKTENE

USA har heilt sidan andre verdskrigen hatt militære interesser i Eritrea. Det finns ei militærpakt mellom USA og Etiopia som gir USA rett til militærbasar i Eritrea. Den viktigaste USA-basen er Kagnew-basen i Asmara. Det er den største basa USA har utanfor sitt eige territorium.

Også Israel er ei viktig støtte for Etiopia. Israel har sendt militært personell som trener opp den etiopiske hæren.

Den store militære interessa for Eritrea heng saman med at landet ligg ved munninga av det Raude Hav. Kontrollen av dette er avgjerande for ferdsla gjennom Suez-kanalen og dermed både militære forflytningar og transport av olje til USA og Europa.

Sovjet er også ute etter å få kontroll med desse områda. I dag har Sovjet viktige militære interesser i Somalia og på øya Scocotra. Samstundes freistar Sovjet å få innpass i Sør-Jemen.

STØTT FRIGJØRINGSKAMPEN I ERITREA!

Det eksisterer to store frigjøringsbevegelser i Eritrea. Etter at ei gruppe som i dag heter PLF splitta ut av ELF i 1971, var det jevnlig harde, væpna sammenstøt mellom frigjøringsbevegelsene fra 1972 til oktober 1974. Siden den gang har ELF og PLF ikke hatt innbyrdes væpna sammenstøt. I Asmara 1975 kjempa de to frigjøringsbevegelsene sammen igjen mot etiopiske styrker. Siden den gang har ELF og PLF gjennomført flere felles aksjoner. Så vidt RG kjenner til er det ikke store politiske motsetninger mellom ELF og PLF, men splittelsen bunner først og fremst i religiøse og stammemessige forskjeller.

Frigjøringsbevegelsene kontrollerer i dag ca 90% av Eritrea. De har full kontroll over hovedstaden Asmara. De etiopiske regjeringstroppene har således ingen mulighet til å operere fra

bakken, men er tvinga til å foreta alle sine militære operasjoner fra lufta. Det etiopiske regimet får hovedsakelig militær assistanse fra USA, men også rasiststaten Israel har bidratt med våpenhjelp. I 1977 har USA en våpenkontrakt på 200

millioner dollar med Etiopia.

Frigjøringsbevegelsene har gode forbindelser og stor sympati i det etiopiske folket, som også er utsatt for rå terror fra terrorregimet. Bombardementer fra lufta og regelrette massakrer foregår nemlig ikke bare i Eritrea,

men også i stort omfang i Etiopia.

Regjeringstroppenes terroraksjoner har drevet tusenvis av mennesker på flukt. De fleste av flyktningene, ca. 120.000, lever i dag i Sudan, men tusenvis av flyktninger finnes også i Djiboti, Somalia og Nord-Jemen. Mange er også på flukt i Eritrea.

Frigjøringsbevegelsene har søkt om medlemskap i Organisasjonen for Afrikansk Enhet (OAU) som lovlig representanter for Eritrea, men er til nå blitt avslått fordi Etiopia er fullt medlem av OAU. OAU oppfatter det derfor som innblanding i et medlemslands indre anliggender om de skulle anerkjenne frigjøringsbevegelsene.

— Støtt frigjøringskampen i Eritrea!

UNGE HØYRE—PROVOKATØR PÅ ENTEBBE-FILM I BERGEN

Elevrådsformannen ved Bergen yrkesskole Erik Bjarnoll har vært og sett Entebbe-filmen, og det med brask og bram.

Da protest-ropingen begynte gikk en velorganisert flokk politifolk i sivilantrekk løs på demonstrantene med den største brutalitet. Deretter spratt politimesteren opp på scenen og oppmodet publikum om hjelp til å kaste ut anti-imperialistene.

Det var da Erik Bjarnoll reiste seg nesten hysterisk og begynte å peke ut de han visste om og kjente som hadde ropt slagord. Der er en, — Der er en, skrek han i et kjørløp inntil han fikk seg en fortjent på kjeften. Dagen etter kom Erik Bjarnoll med blått øye på skolen. Stor begeistring blant anti-fascister — hat og

forakt fra de reaksjonære.

Erik Bjarnoll fortjener egentlig ikke noen presentasjon i Røde Garde. Morgenavisen i Bergen har allerede fortalt folk at han er anti-kommunist. Helt siden han begynte på yrkesskolen har han ikke gjort annet enn å hetse mot YLI, og drevet reklame for den reaksjonære «YES» i fjor på Fana Yrkes-skole og nå på Bergen Yrkes-skole. Han har Morgenavisen med seg. De hadde stort midtside-oppslag om han da han ble valgt til elevrådsformann på Bergen Yrkesskole.

Da han skulle summere opp elevrådsarbeidet for høsten i fjor, sa han ikke annet enn at det ikke hadde skjedd stort på skolen og at han var glad for det. — Vi går jo på skolen for å lære et pensum, sa han...

**røde garde
korrespondent**

Forts

ta at disse folka får lov til å drive verksemda si i eit godkjent parti. For borgarskapet er nazistane eit nyttig våpen i kampen mot kommunistar og andre progressive. Men vi skal kjempe for å avisere komunazi-propagandaen til borgarskapet, ein propaganda som seier at kommunistar og nazistar er to sider av same sak. Denne teorien er

så langt frå all sanning som den kan vere. Nazistane står for terror mot — og slavebinding av den norske arbeidar-klassen. Kommunistar og andre progressive står tvert om på arbeidarklassen si side i kampen mot all utbytting og undertrykking.

La 1. mai verte ein dag vi brukar i kampen mot nazistane. La oss mobilisere mange bak parola: Forby nazipartiet Norsk Front!

“VI MÅ BRUKE ROCKEN!”

Rolf sa det — Rocken er den amerikanske proletar-ungdommens musikk.

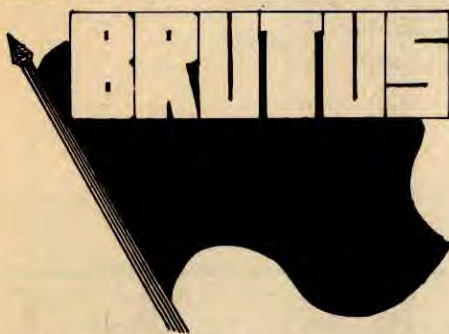
Forøvrig er det ikke rocken som stilart som har kneblet mye av den nasjonale kulturen i Norge, men kapitalens ensidige satsing på rocken. Jeg er uenig i Fiskviks påstand om at Rolf er revisjonist på kulturens område. Fiskviks begrunnelse for påstanden er den at Rolf gjør det hele til spørsmål om vare

og glemmer den ideologiske siden. Fiskvik — jeg tror du tar feil der. Jeg tror Rolf er oppmerksom på den ideologiske siden også. Derimot mener jeg det er du som er revisjonistisk på kulturens område. For det første glemmer du siden vare, og for det andre har du ikke helt grepet om den ideologiske siden. Akkurat som du ikke helt har grepet om marxismen, og

marxismens syn på kultur. — forholdet mellom basis og overbygning. Hva sier så marxismen om ideologi? Jo — at tankene til et menneske er ei gjenspeiling av de materielle forholdene, — altså samfunnet rundt oss. Og at den subjektive faktoren springer ut av den objektive. Hva har så vært den objektive faktoren etter krigen. Jo — at arbeiderklassen har vært på defensiven mens borgerskapet har vært på offensiven. Sosialdemokratiet og opportunisten i arbeiderklassen har sløvet og pasifisert arbeiderklassen. De er kjøpt opp av borgerskapet for å tilpasse arbeiderklassens organer borgerskapets behov. Dette har medført at den herskende klassens ideologi har vært den rådende ideologi. Vi må se på rocken i denne sammenheng for å forstå hvorfor den i dag fungerer reaksjonært. Det er forresten ikke bare rocken som er reaksjonær, men hele den rådende kulturen — fra teater, bøker til musikk. Fiskvik gjør den store floskelen at han vifter med begrepet — «for hvilken klasse» — løsrevet fra den historiske utviklingen. Arbeiderklassens kultur og egen subjektive bevissthet vokser,

og gjør den til et våpen mot borgerskapet. Om vi utvikler rocken politisk, og skaper en revolusjonær ideologi og stil blant ungdom, så vil rocken være et livsfarlig våpen både ideologisk og politisk mot borgerskapet. Dette er selvsagt ikke nok, vi må føre kamp mot den utenlandske rocken, den rocken som er rettet mot klassen med mål å sløve. Jeg vil gå så langt at jeg vil påstå at uten rocken vil en slik utvikling bli hemmet ganske kraftig. Rocken er blitt en del av ungdommens liv. De fleste av mine arbeidskamerater under 30 lytter til rock. Hele den unge generasjonen er vokst opp med rocken, og kjenner rocken som sin musikk. Rocken er den norske proletar-ungdommens musikk. Vi må skape en norsk revolusjonær musikk, teater, litteratur osv. osv. Spørsmålet er hvem som skal dominere over rocken. Mener du, Fiskvik, at vi skal overlate dominansen til klassefienden? Fiskvik — dette er sekterisme på kulturens område. Bakgrunnen or rockens karakter skyldes borgerskapets dominans på alle områder og arbeiderklassens passivitet.

Kameratslig hilsen Tor.

Søta bror på godt og vondt

Det er så rart med svenskegrensa på musikken sitt område. Ho er mest som ei blodåre - strauken kan liksom berre gå den eine vegen. Dette gjeld ikkje berre for ABBA etc., det er same einvegskøyninga for heile den såkalla «ikkje-kommersielle» musikkkrøsla. T.d. har ikkje meir enn eit par tusen av dei to Vømmølplatene makta å bane seg veg over kjølen, medan

Hoola Bandoola sine plater har rulla inn i Noreg i godt over 10.000 eks.

Men alt revolusjonært er sjølvsgatt hjarteleg velkommen over grensa, og i ein slik samanheng kan det vera nyttig å samanlikne to svenske grupper som t.d. «Hoola Bandoola» og «Fria Pro-teatern». Hoola har samanfatta målet sitt i «Dansmelodi» på den andre plata si:

«Vi ska skapa en allas musikk-kultur

för människor och gudar och växter och djur»,

syng dei. Og dersom ein ser på dei fire platene deira, finn ein ikkje ein einaste song mot imerialismen, og heller ikkje ein einaste song om arbeiderklassen sin kamp. Opp imot uretten maner Hoola til å stå «tilsam-

svaret mitt e'

Svaret mitt e når folk spør korsen det går
at no har æ søkt på jobb siden i vår.
Da slutta æ skolen og var glad for det
og det æ tenkte å begynne med
var å få en jobb her i byen et sted
— va'kkje sånn det ble!

Svaret mitt e når dem sir æ e lat
At dem skal holde sæ unna mæ med sånnt prat
Æ miste trua på mæ sjøl her æ går
og får ofte løst tel å gje opp når
det alltid e samme svaret æ får:
— Kom telbake tel neste år.

Ei krise begynner, og der den e størst
blir ungdommen nekta arbeid først!
Dem sir tel oss at det e fordi
vi e unge vi e meire fri
vi har ingen å forsørge vi
— Ka ska æ si!

Æ svare de, at sjøl om det e
verre for andre, så hjelpe ikkje det.
Det blir ikkje bedre før når hvis æ
godtar at rettferd ikkje gjeld for mæ.
Før den som har arbeidsløst
e det en dårlig trøst.

Ei krise begynner, de store går fri
og dem som får betale for krisa, — det e vi!
Æ slutta skolen og var glad for det,
tenkte på en jobb her i byen et sted.
Dem har tenkt å nekte mæ det,
— dem ska få se!

Småfolk

*mans . . . så dom kan ändra sine vill-
kor coh bestämma sina liv). Og på den
siste plata spør dei «Hur L5nge ska vi
venta innan vi gör framtiden till vår?»*

*Men korleis ein skal slåss, og kva
ein skal slåss for, overlet Hoola til
lyarane å tolke fritt.*

*Eg tykkjer lesarane av Røde Garde
lyt lese songen om Keopspyramiden
på plata «Vem kan man lita på?»
kritisk. For meg er dette ein song som
advarer herskarane mot å fjerne seg
for mykje frå folket, for då . . .*

*«Men om dom där oppe i det blå
inte längre vil förstå
utan föraktar alla dom som ger
dom mat,
ska pyramidene till sist bli deras
grav».*

*Slikt kan ikkje tolkast som anna enn
ei oppmodning til herskarklassen om
å skape meir «jämnlighet» slik at dei
kan styre unna ein revolusjon.*

*I ein artikkel i «Ungsosialisten»
(SV-ungdommen sitt blad) stod det for
nokre månadar sidan ein «kritikk av*

*AKP's musikk» der ein kunne lese
at Hoola Bandoola blir nå på trasi-
sjonell stalinistisk måte utskjelt for å
være trotskister». Noko slikt har
AKP(m-l) sjølv sagt aldri påstått - rett
og slett avdi ein skal leite lenge for å
finne særleg mange ope trotskistiske
standpunkt hjå Hoola. Ei anna sak er
at samtlige i Hoola sin grunnstamme
er medlem av FK (trotskistisk),
KFMLr eller VPK.*

*Det er vel også typisk for Hoola at
den musikalske utviklinga deira
stadig meir går i retning av gamal
Stones-prega musikk. Jfr. den siste
plata «Fri information».*

*Hjå Hoola er dei revolusjonære og
progressive songane, som t.d. «Karins
song» bisida, medan det er omvendt
hjå «Fria Proteatern». Fria Proteatern
har gjesta Noreg fleire gonger med
Song-Teatret sitt, og 5 plater med
gruppa er til sals i Oktoberbutikkane
og andre vettuge platesjapper. Likeins
som Vømmøl-musikken, handlar Pro-
teaterns kunst om arbeiderklassen,*

tufta på eit revolusjonært standpunkt.

*Det siste songprogrammet deira,
«Knytkalas», kom på plata no i vinter,
og seinare på våren kjem kan hende
gruppa til Noreg og framsfører heile
programmet.*

*Etter kvart som stadig fleire får
høyre dei fengjande songane til
Proteatern, er vi viss på at denne
musikken vil dominere svenskeimpor-
ten meir og meir - og den slags import
vil vi gjerne ha meir av.*

KNYTKALAS
Nya sanger
med
Fria Proteatern

— «HUNDRE BLOMSTER» — FRA «MOTKULTUR» TIL VANLIG FOLKS HVERDAG

I 1972 starta ei gruppe 17-åringar på forsøks-gymnaset i Oslo bladet «Dikt og Datt». Det første nummeret blei stensilert opp i 175 eksemplarer og samla ungdom til dugnadsarbeid rundt bladet. Seinere blei det offset, og i løpet av 3 1/2 år kom det ut åtte nummer. I dag heter bladet «Hundre Blomster» og kommer ut hver måned. Også politisk har bladet endra seg, fra å være en del av den anarkistinspirerte «motkulturen», til å ville ta opp det arbeidende folkets hverdag og kultur, ut i fra arbeiderklassens standpunkt.

Vi har bedt Torstein, Terje og Jon fra redaksjonen fortelle litt om utviklinga og hvor de står i dag:

— «Dikt og Datt» var en del av det innafor ungdomskulturen som blir betegna som «motkultur», hva er «motkultur»?

Torstein: I begynnelsen — slutten av 60-åra — var «motkultur» en slags alternativ livsform. Skrivende folk skulle bo i kollektiv, dyrke jorda og se på stjernene sammen.

Jon: Men «motkulturen» var ikke bare anarkistenes verk, den hadde ei positiv side også, som en svær oppblomstring av kulturell aktivitet, særlig rundt 1972, og fantes i ungdomsmiljøer over landet.

Torstein: I dette bildet var «Dikt og Datt» en gjeng skrivende folk. Linja vår den gangen var kort og godt å gi ut dikt som ikke blei gitt ut på store forlag.

Terje: Vi vurderte dikta bare etter formen — om vi likte dem eller ikke, og hadde så og si ingen politisk utvelgelse av det vi ville trykke.

— Hvordan er situasjonen i «motkulturen» i dag?

Jon: Miljøet skjerpa seg raskt etterhvert som en begynte å diskutere forskjellige saker. For oss blei det et-

ter hvert uholdbart at enhver diskusjon om f.eks. felles distribusjon av bladene måtte bli en diskusjon om inspirasjonen kommer fra stjernene? I dag står linjene klarere mot hverandre. På den ene sida har vi f. eks. Gateavisa som i siste nr. av 24 sider har ca. 10 sider hets mot AKP og andre progressive.

Torstein: Og på den andre sida har vi oss som har utvikla oss gjennom å ta et progressivt standpunkt til litteraturen, til å ta klart standpunkt for arbeiderklassens interesser.

Jon: Innimellom disse to linjene fins det blader som tar opp ungdommens situasjon lokalt, og kultur som lages rundt om, og som fungerer bra uten å ha tatt så klart side som vi har. Eksempler er GRASS i Sandefjord og Kulturforlaget Brak fra Kongsvinger-traktene.

— Kan dere si litt om hvor dere står i dag?

Terje: Vi snakka mye om journalistikk som litteratur. Vi ville gå over fra å bare skrive om litteratur til å lage «folkejournalistikk».

Torstein: Vi har vedtatt et parolegrunnlag:

HUNDRE blomster

«Hundre Blomster» tar gjerne i mot bidrag og kritikk.
Adresse: Gøteborggata 8, Oslo 5. Telefon: (02) 38 05 00.

For en folkets kultur.
Mot all imperialisme.
Forsvar trykke- og ytrings-
friheten.

Gjennom disse parolene har vi avgrensa oss mot mye, men samtidig åpnet for mye som vi synes mange kulturaktivister ikke har tatt alvorlig nok. For eksempel vil vi ha en bedriftsreportasje i hvert nummer for å vise at arbeid har noe med kultur å gjøre.

Jon: Som en konsekvens av at vi har tatt klassestandpunkt, har vi valgt å presentere og diskutere arbeidsfolks hverdag, arbeidsplass og kultur.

Terje: Dette vil vi gjøre i en ikke-eksklusiv form. «Hundre Blomster» skal ikke være et blad for intellektuelle, men først og fremst for vanlige folk.

Jon: Samtidig skal bladet være åpent for frodig meningsutveksling. Og vi vil gjerne at folk sender inn bidrag. I det hele tatt vil jeg oppfordre folk til å kontakte oss — ringe, skrive eller stikke oppom kontoret vårt med kritikk, bidrag eller annen hjelp.

**røde garde
korrespondent****Ungdomsskoleelever ville
arrangere fest:**

Trua med nedsatt karakter i orden og oppførsel!

Borgerskapet prøver stadig å forsvare undertrykkelsen av ungdommen ved å spre nedsettende myter om oss. «De er så likegyldige og late. De forlanger at samfunnet skal gjøre alt for dem, men sjøl gjør de ingenting for å bedre situasjonen sin,» sier de. Mot slike løgner stiller vi spørsmålet: Hva skjer i virkeligheten når ungdommen tar initiativ for å bedre situasjonen sin? Denne historia forteller hvordan ledelsen på en skole reagerte på et slikt initiativ fra elevene. Mon tro om noen vil kjenne seg igjen?

I en av klassene på en ungdomsskole i Trøndelag ble det planlagt en klassetur for en stund siden. Elevene kom med det forslaget at de skulle arrangere en på en dansefest på skolen og la overskuddet gå til denne turen. Festen skulle sjølsagt foregå uten alkohol. Men skolestyrene nektet å gi tillatelse til festen, uten noen slags begrunnelse. Vanligvis foregår de andre festene i dette området på samfunnshus og i ungdomslokaler, og her blir det ofte endel fyll og ståk. For å få istand et litt roligere arrangement, som et alternativ, bestemte elevene seg for å holde festen likevel, men den skulle isteden foregå i lokalene til en ungdomsklubb, helt uavhengig av

skolen, og den skulle ikke lenger være til inntekt for klasseturen, slik at skolen ikke skulle kunne blande seg inn. Men skoleledelsen ga seg ikke! Klassestyrene, som sikkert var blitt påvirket av skolestyrene, truet med å avlyse hele klasseturen hvis det ble noe av festen. Han gikk til og med så langt at han truet med å gi alle elevene nedsatte karakterer i orden og oppførsel!

Men elevene har ikke tenkt å gi seg. De arbeider stadig for å få arrangert festen, og nå ser det kanskje ut til at det endelig skal gå i orden.

Håper denne historia kan oppmuntre de som står i samme situasjon!

Korrespondent
i Trøndelag

AUF — del IV EINAR GERHARDSSEN MEDLEM AV SKI AUF!

**røde garde
korrespondent**

21. oktober i fjor holdt «arbeiderbevegelsen i Ski» møte. Fordi et AUF-lag som var stabla på beina et halvt års tid i forveien var ramla sammen, var det Ski «arbeiderlag» og samorganisasjonen på Ski som arrangerte møtet. Det

var lagt stort opp med bl.a. skolesekretæren i AUF, formannen i Akershus AUF og sjølveste «Onkel Einar» (Gerhardsen).

Det første vi fikk vite var at «gamlingene» (40 — 50-åringene) skulle melde seg inn i

MISTA JOBBEN AVDI BILEN VART GRAPSA!

Ein ungdom frå Odda kørde utfor vegen her om dagen. Bilen vart grapsa, og slikt er jo trist nok i seg sjølv, men for denne karen var det ekstra ille. Han hadde gått arbeidslaus i ei tid, men hadde no fått arbeid av arbeidskontoret på sysselsettingen (i gamle dagar kalla dei det nødsarbeid). Saman med ein arbeidskamerat kørde han til jobben på fjellet kvar morgon. Då bilen vart grapsa, vart det jamnt slutt med jobben for dei begge, og dei måtte byrja å gå på trygd att.

Tre veker før dette fraus bilen til ein annan kar som jobba på sysselsettingen — han fekk og slutt på dagen. Her er det opplagt noko hakkande gale, det bør vera sjølsagt at arbeidsgjevaren skaffar skyss til arbeidsstaden dersom det ikkje går buss e.l. Arbeidsløysa mellom ungdom her i Odda er stor, sysselsettinga er eit forsøk på å skjula dette. Det ein trenger er fast arbeid, ikkje nødsarbeid som er avhengig av ver- og føreforhold.

RG-korrespondent i Odda

AUF for å støtte opp om laget. Ikke nok med det — etter et foredrag om sin barn-dom, med kuer i gata midt i Oslo, Akerselva m.m. kunne «Onkel Einar» fortelle oss at han skulle melde seg inn i Ski AUF! For en ære og styrke for laget!

Einar avslutta foredraget med å si at den mest effektive måten å verve nye medlemmer på var å arrangere fester (faste lesere som har lest del I, II og III vet dette!).

Møtet blei avslutta med noe som blei kalt en kort appell som gikk ut på at de som ville være med i AUF skulle bli igjen i 5 minutter — slik at laget kunne få konstituert seg og valgt styre! (Dette må være ny verdensrekord!)

Vi gleder oss til første AUF-fest i Ski så vi får se vervinga i praksis — men vi gleder oss kanskje aller mest til å se «Onkel Einar» på stand i Ski!

RG-korrespondent, Ski

Krev veltebøyler på M6!

I fjor var det flere alvorlige ulykker med det militære terrengkjøretøyet M6. På denne lastebilen er det soldatene fraktes, sitter 20 på lasteplanet, 3 i førerhuset.

I en velt i fjor ble to soldater som kjørte lemlestet, i en annen ble en soldat drept. Bildene ovenfor forteller bedre enn ord hva som ville skjedd hvis det hadde sittet 20 mann på planet. Daglig fraktes flere tusen soldater på kronglete veier og i ulendt terreng med M6'en.

På denne bakgrunn er det soldatene har reist det beskjedne kravet om å få veltebøyler som tåler 3 ganger kjøretøyet vekt.

Det er kun et spørsmål om å verne soldatenes liv. Tilsvarende sivile kjøretøyer, f.eks. traktor, er forbudt å bruke uten veltebøyler. Den eneste forskjellen på M6 og en traktor, er at M6'en brukes til persontransport. Men muligheten for å velte er den samme.

Ved Sanitetskompaniet på Setermoen, som har vært vitne til M6-ulykker, tok 12 tillitsmenn opp saken og krevde sikkerhetstiltak, bl.a. veltebøyler.

I Kompani Bodø ble kravet om veltebøyler enstemmig vedtatt i alle troppene.

Biloffiseren i Forsvarets Overkommando (FO), oberstløytnant Jensen, uttalte til pressen: «Sikkerheten på kjøretøyene er det primære, og det vil derfor gjøre alt for å forbedre den.»

Et utvalg ble nedsatt av forsvarsledelsen for å utrede sikkerhetstiltak, bl.a. hvilken type veltebøyler som var best. Dette utvalget har nå avsluttet arbeidet og uttaler at de ikke anser veltebøyler nødvendig på M6'en.

Når FO i høst uttalte at «sikkerheten er det primære», viser utvalgets konklusjon hvor forpliktende disse or-

Soldatene finner seg ikke i slikt!

dene fra FO var. Soldatene har blitt oppholdt med ord i et halvt år og vårt rettferdige krav blåser de av. Dette har vakt stor harme blant soldatene.

Tillitsmennene i forsvaret og Landsutvalget for tillitsmenn har brukt alle de framgangsmåter de rår over uten at dette har ført fram.

RG la fram denne saka for Oberst Jørgensen i Hærens Forsyningskommando. Vi sa vi hadde fått det vedtaket soldatene i Kp Bodø har gjort og ville vite hvordan saka nå sto. Oberst Jørgensen kunne imidlertid ikke svare da spørsmålet etter hans mening var «satt inn i en slik forvirrende sammenheng»! Vi gjentok da at vi bare ønska svar på et konkret spørsmål: vil det bli satt veltebøyler på M6'ene? Dette kun-

ne imidlertid ikke den gode obersten svare på da han «ikke kjente saken». Dette til tross for at han inngående forklarte at soldatenes krav selvfølgelig ikke var neglisjert men tvert imot behandla av to forskjellige organer i forsvaret! Resultatet av disse «behandlingene» ville han imidlertid ikke ut med — «Les Nordlys for i fjor høst!», var oberstens korte svar.

Vi kan bare protestere på det skarpeste mot at forsvarsledelsen ikke anser det nødvendig å montere veltebøyler.

Vi vil støtte soldatene hvis de nekter å gå opp på dødsfellen M6.
Alle soldattillitsmenn og varattillitsmenn i Kp Bodø.

For ei tid sidan skipa Chileaksjonen i Odda til eit møte. Dei hadde rettleg slått på stortromma med stor førehandstale i avisene, leige av kinosalen (som rommer omlag 700 menneske), musikk-korps, chilensk vise-sanger, etc., etc.. Ved inngangen til lokalet hadde ein kar stilt seg opp for å selga

Klassekampen til møtelyden. I Chile ville fascistane om mogleg fengsla ein slik selgar — kva ville dei lokale representantane for Chileaksjonen i Odda gjera? Jo, ut av døra kom Ola Sæd (lokal DNA'er) og Ove Nicolaisen (nestformann i Hordaland AUF), og dei trua Klassekampenselgaren med at der-

som han ikkje forsvant på flygande flekken ville dei tilkalla politiet. I Noreg går det i dag føre seg ei fascisering, gjennom åtak på sjølvsaagte demokratiske rettar arbeidsfolk har kjempa seg til. Praksis syner kva side leiarane i Chileaksjonen står på i denne kampen.

For ordens skuld gjer vi

merksam på at oppslutninga om møtet var minimal, ja så minimal at Odda kommune måtte betale 1.000 kroner for å dekke underskotet i samband med tilskipinga. Det er godt for Chileaksjonen at dei har kommune og politi som støt dei — for folk gjer det ikkje.

RG-korrespondent, Odda